

er så sårbart over for pression, som netop fru Dorte Bennedsens eksempel viste at det er.

Det var det, der var min pointe.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ressortfordelingen mellem ministerierne henhører efter grundlovens § 14 under statsministeren. Vi ønsker derfor i Venstre i dag en grundlæggende debat om det, der først og fremmest er Folketingets ansvar, nemlig at sikre, at de øverste statsorganer lever op til det i grundloven fastslåede væsentlige forfatningsprincip, at magten er adskilt mellem den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt. Dette princip er fastsat for at beskytte Danmarks borgere mod vilkårlige indgreb.

Netop i en debat, der vedrører Justitsministeriet, er det naturligt at pege på borgerens retssikkerhed og forholdet mellem stat og individ som et væsentligt element i debatten.

Domstolenes suveræne uafhængighed og mulighed for at kende Folketingets lovgivning grundlovsstridig er en selvfølgelig retsgaranti for borgerne.

Den diskussion, der i den senere tid har været rejst om domstolene, får ikke Venstre til at sætte spørgsmålstejn ved domstolenes reelle uafhængighed. Det er slet ikke domstolene, der er problemet; det er os selv her i Folketinget. Folketinget skal holde sig til at lovgive og lade domstolene fastsætte, hvad der er gældende ret i den enkelte tvist. Det er et problem for vor forfatning, at vi herinde i Folketinget i højere og højere grad optræder, som om det var os, der var den retsanvendende myndighed. Det svækker helt væsentlige retsbeskyttelsesprincipper over for borgerne, at Folketinget blander sig i konkrete, verserende retssager.

At domstolene i økonomisk henseende henhører under Justitsministeriet, ser vi ikke i Venstre som et problem, men hvis der i befolkningen breder sig en fornemmelse af, at domstolenes uafhængighed ikke kan betragtes som fuldstændig, er det et selvstændigt problem, som skal løses. Uafhængigheden skal så styrkes og gøres mere synlig. Borgernes adgang til domstolene skal lettes.

Magtens tredeling og regeringens ansvar over for Folketinget indebærer, at vi løbende går hinanden og os selv efter i sømmene og lytter til kritik. Når betænkningen fra Domstolsudvalget foreligger, vil vi ud fra de anbefalinger, der gives, nøje overveje, om det er nødvendigt og muligt f.eks. at indlægge nogle filtre mellem den dømmende og den udøvende magt.

Vi ønsker at drøfte dommernes uddannelse og rekruttering. Det er vigtigt, at der ikke breder sig den vrangforestilling, at kun jurister fra Justitsministeriet kan udnævnes til dommere.

For at Justitsministeriet fortsat kan tiltrække de dygtigste jurister, er det på den anden side meget væsentligt, at Justitsministeriets ansatte fortsat har mulighed for ansættelse i højere stillinger i retsvæsenet. Men der skal ikke herske tvivl om, at vi i Venstre meget gerne ser, at dommere rekrutteres fra en bredere kreds af jurister ikke mindst fra den private sektor.

Jeg kan kun derfor opfordre Advokatsamfundet til at arbejde for, at advokater i højere grad søger dommerembederne. Men med de store indkomstforskelle mellem dommere og ansætte advokater kan det sikkert blive vanskeligt at få advokater til at søge disse embeder.

I Venstre lægger vi frem til overvejelse, om man ikke ved udvidelse af de bestående turnusordninger også mellem privatansatte og offentligt ansatte jurister kunne tilføre flere unge kandidater en bredere viden og et bredere erfaringsgrundlag. I en tid, hvor Folketinget lider af lovgivningssyge og EU-rettens betydning for dansk ret vokser betydeligt, er det vigtigt, at danske jurister ikke mindst i retsvæsenet og den offentlige forvaltning, i Folketinget og i EU's organer er så veludrustede som overhovedet muligt.

Med mellemrum rejses også spørgsmålet, om politi og anklagemyndighed fortsat bør henhøre under Justitsministeriet. Der er endog nogle, der foreslår, at al magt koncentrerer sig i Indenrigsministeriet, et besynderligt synspunkt al den stund de samme netop ønskede, at politiet skulle ud af udlændingesager, som af samme grund blev overført til Indenrigsministeriet.

I Venstre finder vi, det er naturligt, at politi og anklagemyndighed henhører under Justitsministeriet. Det er jo helt fundamentalt for det danske retssystem, at politiets og anklagemyndighedens arbejde nøje er reguleret i retsplejeloven og straffelovgivningen, der naturligt henhører under Justitsministeriet.

I Venstre vil vi derimod i dag til selvansættelse her i Folketinget og i regeringen rejse spørgsmålet om borgernes retssikkerhed. Hvordan står det til med borgernes retssikkerhed? Det står efter Venstres opfattelse meget ringe til. Vi folketingsmedlemmer regulerer og kriminaliserer i alt for høj grad borgernes adfærd. Det er i sig selv et grundlæggende retssikkerhedsproblem, at borgerne ikke kan finde ud af, hvad der